

fører ved Foreningen, af hvilke den ene skal udnævnes af Ministeriet, og den andens Valg stadfæstes af Ministeriet. Endvidere har man ment at burde virke til, at den Regel, som nu gælder, nemlig at Medlemmerne have samme Stemmeret uden Hensyn til deres Laans Størrelse, kunde blive forandret. Det er i og for sig en meget urimelig Regel, at Stemmen ikke vejer forskelligt, naaget Laanene kunne være saa meget forskellige i Størrelse. Man havde derfor ment at kunde forbeholde sig, at det enkelte Medlems Stemmeret fastsættes i Forhold til hans Laans Størrelse. Selvfølgelig maa der imidlertid være en Grænse i saa Henseende, og jeg har i Motiverne til Lovforslaget udtrykkelig nævnt, at efter Indenrigsministeriets Mening burde man ikke gaa ud over 5 Stemmer for det enkelte Medlem. Smidlertid er det ikke heldigt at sætte denne Bestemmelse ind i Lovforslaget, da Foreningerne selv bør have Afgang til at komme med Forslag i saa Henseende. — Idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Motiver, tillader jeg mig at anbefale det til det høje Ting's Velvilje.

Formanden (Høgsbro): Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gaader og Beje.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2635.)

Sagen sattes under Forhandling.

C. Sage: Dette Lovforslag forelaa som bekendt allerede her i Tinget i Fjor. Det gaar ud paa at erstatte de hidtil gældende Regler for Meddelelsen af Eneret til Anlæg af Sporveje med ny Regler, der ere mere ensartede end de nuværende. Om dette Hovedpunkt i Lovforslaget var der i det i Fjor nedsatte Udvalg i det væsentlige ingen større Uoverensstemmelse. Jeg siger i det væsentlige, thi der var ganske vist enkelte Spørgsmaal, angaaende hvilke der var nogen Meningsforskel, om end neppe nogen Uenighed af afgørende Betydning. Derimod er der et Punkt i Lovforslaget, med

Hensyn til hvilket det ikke lykkedes Udvalget at finde en endelig Løsning. Den nugældende Lovgivning om det foreliggende Emne indeholdes i to Love, nemlig en Lov af 23de Januar 1862 og en Lov af 20de Februar 1875. Den sidste Lov indeholder det samme Princip, som er fastholdt i det foreliggende Forslag nemlig det, at naar Koncessionen udløber, skal vedkommende Kommune være berettiget til mod et Bederlag, der bliver nærmere at fastsætte at overtage Anlægget. Den førstnævnte Lov af 1862 indeholder derimod den Bestemmelse, at Eneretten kan gives for et Tidsrum af indtil 40 Aar, men for saa vidt den gives for et længere Tidsrum end 20 Aar, skal Staten være berettiget til at overtage hele Anlægget ved Koncessionens Udløb uden Bederlag som sin Egen- dom. I Henhold til denne Lov er der i Tiden indtil 1875 givet en Række Koncessioner deriblandt til det største af Selskaberne Kjøbenhavns Sporvejs-Selskab. Spørgsmaalet har nu været, hvorledes man skulde forholde sig, naar disse Koncessioner løbe ud, hvilket sker for et af disse Selskabers Vedkommende allerede den 1ste Januar 1897. Landstinget indsatte da i Fjor i Lovforslaget den Bestemmelse, at Koncessionerne skulde kunne forlænges paa det Vilkaar, at der af Koncessionshaveren skulde udbetales til Statskassen det Beløb, hvortil Statens Ret blev ansat ved en Burdering af uvillige inden Retten udnævnte Mænd. Men over for denne Affattelse blev der i Folketingsudvalget rejst den Indvending, at det er Genstand for ikke ringe Tvivl, hvor langt Statens Ret i Virkeligheden gaar, og at det derfor ikke kan nytte at henvise til at lade denne Ret taksere af uvillige Mænd, eftersom de ved en saadan Burdering ville savne det fornødne firkte Grundlag for Bedømmelsen. Man blev imidlertid enig om at anbefale Ministeren at søge Spørgsmaalet ordnet paa den Maade, at de vedkommende Kommuner — det drejer sig her om to Kommuner, nemlig Kjøbenhavns og Frederiksbergs — ved de paagældende Koncessioners Udløb indtræde i Statens Ret, saaledes at Forholdet ogsaa for disse Sporvejes Vedkommende bliver det samme som for alle dem, til hvilke der er givet Koncession i Henhold til Loven af 1875, eller fremtidig vil blive givet Koncession i Henhold til nærværende Lovforslag. Der har da ifølge denne Henstilling fra Udvalget været ført Forhandlinger mellem Staten og de paagældende Kommuner. Resultatet heraf er den i det foreliggende Lovforslag indførte § 4. I det væsentlige gaar denne Paragraf ud derpaa, at Kommunen skal have Afgang til at indtræde i Statens Ret mod at be-